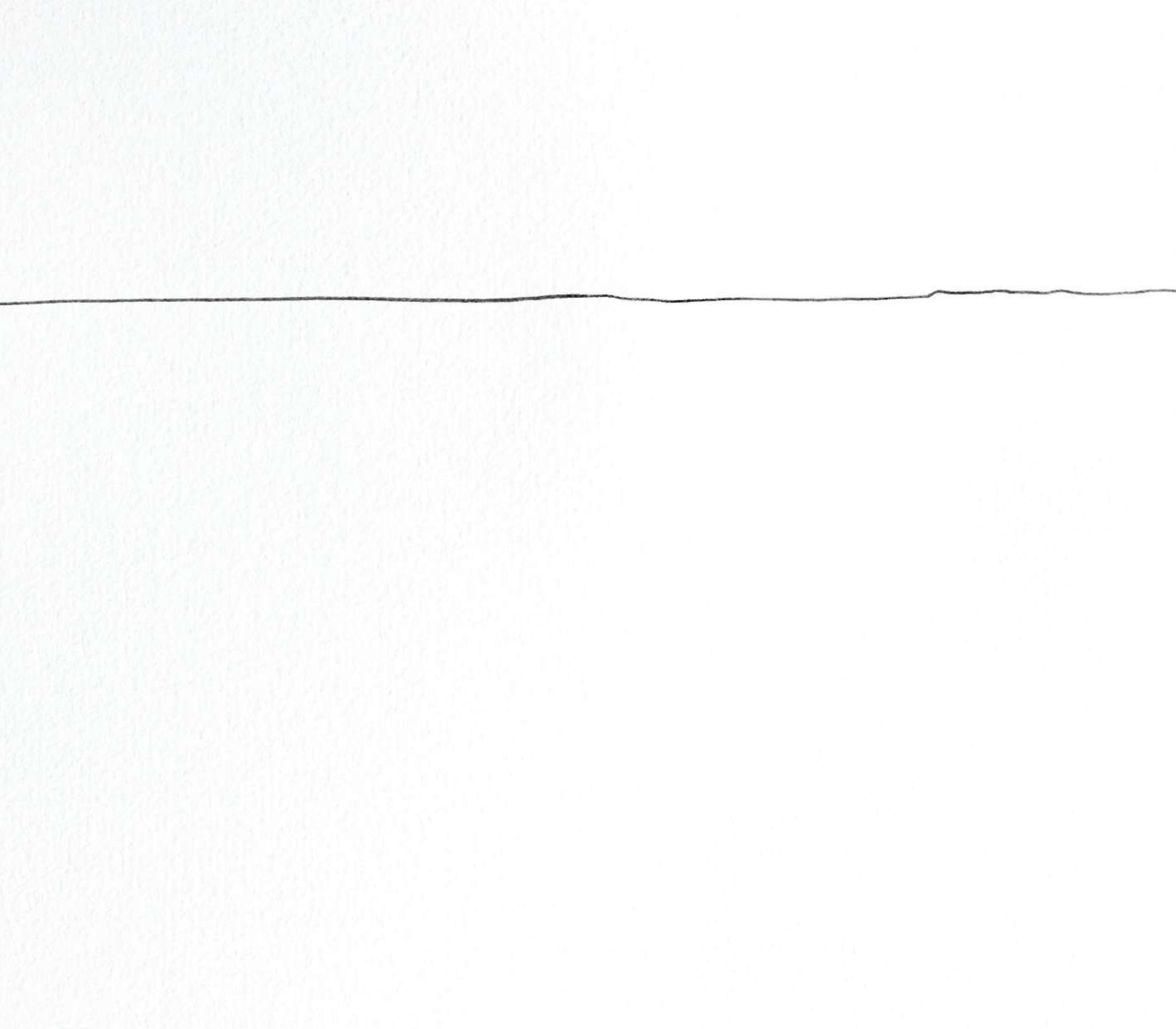

VANDENS GYVENIMO LINIJA

Justas Tertelis
Elena Maya
Rita Mačiliūnaitė-Dočkuvienė

2020

Čia kartais būna ramu.

Išnyri į paviršių —...ir ramu.

Tik ilga, nesibaigianti, viską pusiau skirianti **linija.**

Po ilgų kelionių, kai mano kūnas pavargsta,

iškylu į paviršių ir stebiu ją –

vandens ir dangaus linija.

Ji nuolatos lydi mano keliones.

Kartu su ja dabar keliauji ir **Tu. Labas.**

Aš gyvenu čia. Šalia šios linijos.
Gali vadinti ją, kaip nori –
vandens lygio ar horizonto

linija.

Gyvenu po ja.

Arba virš jos.

Ir jeigu klaustum, ką ji labiausiai skiria,

ar vandenį ir dangų?

Ar vėją ir povandenines sroves?

Dangaus ar jūros dugno žvaigždes?

Paukščius ar žuvis?

Atsakyčiau,
kad tikriausiai aiškiau už viską ši linija skiria **GARSA.**

*Jei nuskanuotum šį QR kodą
savo mobiliuoju telefonu,
galėtum skaityti toliau
beklausydamas to, ką girdžiu
ir aš.*

Čia susikerta du garsų pasauliai – pasaulis **virš** linijos

ir pasaulis **po** ja.

Pasaulis **po** – tylus, ramus, saugus ir lėtas. Čia galima nurimti.
Čia galima išgirsti, kaip tolumoje girgžda ir lūžta ledas, galima pajusti povandenines sroves ar keliaujančius žuvų būrius: menkių, strimelių, lašišų. Net nematydamas puikiausiai atskiriu jas, vien pagal plaukimą.